

نیاز‌سنجی آموزشی در آموزش عالی ارتش ج.ا.ا.

محسن اسماعیلی

چکیده:

این پژوهش بر اساس بررسی دوره‌های عالی و مقدماتی و دروسی که در این دوره‌ها برای دانشجویان تدریس می‌گردد، می‌باشد. این پژوهش از نوع کاربردی و مبتنی بر نظرات فارغ‌التحصیلان دانشکده دارایی پیرامون متغیرهای مورد نظر است. در فرایند انجام تحقیق از نظرات افراد متخصص در رسته دارایی از طریق پرسشنامه و مصاحبه استفاده گردیده و در نهایت عنایوین آموزش تخصصی مورد نیاز و دروس آموزشی غیر ضروری برای دانشجویان رسته دارایی شناسایی می‌گردد.

واژه‌های کلیدی:

آموزش، توسعه، ارتباطات، تعارض، ارزشیابی، اثربخشی، بهسازی.

مقدمه:

آموزش به عنوان زیربنای اصلی و اساسی هر سازمان ، مورد توجه دانشمندان و اندیشمندان علم مدیریت و علم روانشناسی و همچنین مدیران و مسئولین سازمان‌ها قرار داشته و همیشه سعی بر این بوده است که این مسأله به عنوان مهمترین و جدیترین مسائل در سازمان‌ها مورد توجه قرار گیرد. جوامع اصروزی برای اداره امور خود نیاز مبرم به تعداد مشخصی نیروی انسانی با داشتن مهارت‌ها و دانش‌های مخصوص در سطوح مختلف دارند و در این حال نقش دانشگاه‌ها و مرکز آموزشی در تهیه و آمادگی و تجهیز نیروی انسانی مورد لزوم بطور آشکار معلوم می‌شود.

آموزش در ارتش نیز همانند سایر سازمان‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و در این سازمان امری ضروری است و نحوه این آموزش باید طوری باشد که بسیاری از فسون و تخصص‌ها و مهارت‌ها، جزئی از رفتار و عادات افراد را تشکیل داده و عکس العمل سریع آنان را در لحظات حساس فراهم نماید.

آموزش در ارتش جمهوری اسلامی ایران در قالب دوره‌های طولی و عرضی و حین خدمت به مورد اجرا گذارد می‌شود. دوره‌های طولی آن دسته از آموزش‌ها می‌باشند که طول دوره باید بیشتر از یکسال تداوم داشته باشد و طی دوره مستلزم خروج از تابعیت یگان قبلی و انتساب به یگان آموزش می‌باشد. آموزش‌هایی از قبیل دوره مقدماتی رسته‌ای، دوره عالی رسته‌ای، دانشکده فرماندهی و ستاد ارتش و دانشگاه عالی دفاع ملی از زمرة این دوره‌ها محسوب می‌گردند. دوره‌های عرضی در کمتر از یکسال بوده و طی دوره سبب خروج از تابعیت یگان سازمانی نمی‌گردد. از آموزش‌های عرضی می‌توان به تخصص‌های مختلف، حسابداری، بودجه در رسته دارایی و انواع دوره‌های حسابداری نظامی و غیره اشاره نمود. آموزش‌هایی حین خدمت، آن دسته از آموزش‌هایی را در بر می‌گیرد که یگان مربوطه جهت تکمیل آموزش‌های پرسنل خود برگزار می‌نماید. دوره عالی و مقدماتی دارایی با هدف تعلیم و تربیت افسرانی که بتوانند وظایف و مشاغل مدیریت و طراحی مالی در دوره‌های میانی ارتش جمهوری اسلامی ایران به مورد اجرا در آورند، از اساسی ترین دوره‌های آموزشی نزاجا به شمار آمده و دوره‌های عالی سومین دوره از نظر طول مدت در ارتش جمهوری اسلامی ایران می‌باشد.

عنوانین آموزشی که در این دوره به دانشجویان تدریس می‌گردد بر مبنای نیاز بعدی فارغ‌التحصیلان در مشاغلی که احراز خواهند نمود بررسی، تدوین و سپس به مورد اجرا گذارده می‌شود.

نگاهی به اهداف آموزش و پرورش در جمهوری اسلامی ایران

اهداف آموزش و پرورش از نظر وسعت سازمان ، درجه انتزاعی بودن ، قابلیت ارزشیابی و غیره... با یکدیگر متفاوت اند. اهداف آرمانی و کلی آموزش و پرورش در جمهوری اسلامی ایران به قرار ذیل می باشد :

۱- اهداف آرمانی : این اهداف غایات مطلوب و متعالی هر جامعه است و جهت دهنده دیگر اهداف نظام آموزشی است . مطابق با اصل دوم قانون اساسی ، اهداف آرمانی جمهوری اسلامی ایران تحقق ارزش‌های فرهنگی و رشد انسان‌ها در جامعه بر مبنای اصول پنج گانه مذهبی اثنی عشری (توحید ، عدل ، نبوت ، امامت و معاد) است. یکی از این اهداف، آماده سازی زمینه برای حرکت و هدایت انسان‌ها به راه مستقیم ، ستایش پروردگار و مرحله کمال انسان است .

۲- اهداف کلی آموزش و پرورش : از مهمترین اهداف آموزش و پرورشی که در اصل سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران آورده شده است می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد:

الف) ایجاد محیط مساعد برای رشد فضائل اخلاقی بر اساس ایمان و تقوی و مبارزه با کلیه مظاهر فساد و تباہی .
ب) پذیرش حاکمیت مطلق خدا بر جهان و انسان و آشنایی با شیوه‌های اعمال این حاکمیت .

ج) شناخت اسرار جهان آفرینش و کشف قوانین طبیعت به منظور پیشبرد دانش استفاده از علوم و فنون تجارت پیشرفته بشری .

ح) پاسداری از قداست و استواری روابط خانوادگی .

خ) ایجاد روحیه صرفه جویی ، قناعت و پرهیز از اسراف و تبذیر در همه شئون اقتصادی .

د) شرکت همه مردم در تعیین سرنوشت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جهان .

ز) محو هرگونه استبداد و خودکامگی و انحصار طلبی .

۵) تأمین خودکفایی در علوم و فنون ، صنعت ، کشاورزی ، امور نظامی و از این قبیل . (شیرازی ، ۱۳۷۷ ، ص ۲۲۰)

ارتباطات

ارتباطات یعنی فرآگرد ارسال پیام از جانب فرستنده و دریافت و فهم آن از جانب گیرنده زمانی که پیام ارسالی توسط گیرنده دریافت شده و وی منظور واقعی پیام را ادراک نماید. مدیران برای انجام هر نوع فعالیتی ، ناگزیر از کاربرد ارتباطات هستند. گرچه ارتباطات برای پیاده کردن مهارت های سه گانه فنی، ادراکی و انسانی ضرورت دارد با این وجود ارتباطات در خصوص مهارت های انسانی دارای اهمیت بیشتری است و در عین حال با مشکلات فراوانتری نیز درگیر می باشد.

أنواع ارتباطات

ارتباط را می توان به طرق مختلف تقسیم بندی کرد:

۱- ارتباط رسمی و ارتباط غیر رسمی : ارتباط رسمی آن است که به طور عمودی یعنی از بالای هرم سازمانی به پائین و یا از پائین هرم سازمانی به بالا در داخل سازمان جریان پیدا می کند و ارتباط غیر رسمی ، آن است که به صورت افقی در بین واحدها و یا در بین کارکنان هم سطح جاری می شود .

۲- ارتباط بیانی و ارتباط ابزاری : ارتباط بیانی آنست که بدون استفاده از هر وسیله ای از گیرنده به فرستنده منتقل می شود؛ مانند گفتگوی شفاهی و یا حضوری و یا تلفنی. آشکار است که معنی و مفهوم پیام از طریق لفظ و یا کلام انتقال داده می شود که نمی توان آن را ابزار دانست. ارتباط ابزاری نیز عبارت است ارتباطی که با استفاده از وسائلی اعم از دستگاه نوار ، عکس و نامه ، برقرار گردد . می توان مشخصه ارتباط ابزاری را در به جای گذاشتن نوعی سند و مدرک دانست که در ارتباط بیانی صادق نیست .

۳- ارتباط مستقیم و ارتباط غیر مستقیم : زمانی که پیام ارسالی از جانب فرستنده مستقیماً به گیرنده بر سر دیگری وی تنها کسی باشد که پیام از فرستنده به وی ارسال شده باشد در این صورت ارتباط مستقیم صورت گرفته است، ولی هنگامی که پیام ارسالی بعد از طی یک یا چند گیرنده به وی بر سر ارتباط غیرمستقیم نامیده می شود و در مقایسه با پیام مستقیم به مراتب کمتر می باشد و این کاهش با افزایش تعداد منابع گیرنده بیشتر می گردد. به عبارت دیگر هر قدر پیام غیرمستقیم تراشید یعنی دست به دست شود، پیام مخدوشتر می شود.(سیدعباس زاده، ۱۳۷۶، ص ۱۶۷)

ارتباطات در مؤسسات آموزشی

ارتباطات در مؤسسات آموزشی ، هم به جهت اداری و هم به جهت آموزشی از اهمیت زیادی برخوردار است و مؤسسات آموزشی از هر دو جهت به ارتباطات متکی هستند. بنابراین مدیران آموزشی باید نسبت به برقراری ارتباطات صحیح ، بطور آگاهانه اقدام نمایند. این اقدام اصولاً مستلزم شناخت درست از ارتباط و تنظیم صحیح جریان ارتباط از یک طرف و رفع موانع ارتباطی از طرف دیگر می‌باشد که در نهایت بیانگر دو روی یک سکه یعنی سالم سازی ارتباطات می‌باشند. سالم سازی ارتباطات در مؤسسات آموزشی حاوی اقدامات و دستورات عملی زیر می‌باشد :

۱- مهمترین عوامل ارتباطی، همانا انسان و پیچیده‌ترین موانع ارتباطی، عوامل انسانی هستند. بنابراین توجه زیاد به عوامل انسانی و تأثیر و تأثر آن در جریان ارتباط از اهمیت بیشتری برخوردار است. باید انسان را گیرنده و منعکس کننده صرف مثل آئینه دانست، وی در تصاویر گفته شده و یا در ادراکات خود دخل و تصرف می‌کند. در مؤسسات آموزشی ، مدیران در ارتباط خود با معلمان و معلمان در ارتباط خود با دانش آموزان باید همواره نکته فوق را مد نظر قرار دهند یعنی اینکه معلمان و دانش آموزان را انسان‌های مؤثر و متأثری بدانند که شنیده‌ها و دیده‌های خود را تعبیر و تفسیر می‌کنند.

۲- باید از عنوان ارتباطات در سازمان سود جست. یک نوع ارتباط به هر منظوری کفايت نمی کند و برای مقاصد مختلف ، ارتباط مختلف مورد نیاز است . بنابراین همچنانکه معلمان باید از روش‌های تدریس مختلف استفاده نمایند مدیران نیز باید از انواع ارتباطات برای منظور واحد سود جویند .

۳- کلمات و واژه‌ها معانی واحدی برای همه ندارند ، آنها رمزهایی هستند که مفاهیم را در نظر افراد تداعی می کنند . به همین جهت طرفین باید ابتدا در معانی رمزهای توافق داشته باشند. این امر بیانگر آن است که مدیران در ارتباطات خود با معلمان ، والدین و مسئولان باید با زبان آنها گفتگو کنند . از واژه‌ها و کلماتی استفاده کنند که برای آنها هم گویای همان معانی و مفاهیم باشد .

۴- انتخاب نوع ارتباط باید با توجه به مجموع عوامل مختلف که با اجزای ارتباط مربوط است انجام گیرد. تنها یک دلیل برای استفاده از ارتباط مفید کافی نیست به عنوان مثال از نامه اداری نه فقط به خاطر قابل استفاده بودن آن در آینده، بلکه علاوه بر آن به منظور رعایت احترام طرف مقابل، حصول اطمینان بیشتر دربرقراری ارتباط و ..

مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۵- شایعات زمانی قوت می‌گیرد که ارتباطات رسمی جوابگوی نیاز به اطلاعات کارکنان نباشد یا در موقع نیاز به آنان نرسد. بنابراین مدیران باید سعی نمایند که اطلاعات کافی و لازم را در موعد مقتضی به کارکنان انتقال دهند. این امر نه تنها موجب پیشبرد اهداف مدیریت بلکه باعث افزایش اعتماد و اطمینان کارکنان به مدیریت می‌گردد. زمانیکه کارکنان اخبار و اطلاعات را به جای اینکه از مسئولان بشنوند در گردهمایی های غیر رسمی از یکدیگر بشنوند، به تدریج نسبت به مجموع ارتباطات مدیران و مسئولان بی اعتماد می‌شوند.

۶- مدیران باید در ارتباط رسمی به طور اخص ارتباط رسمی عمودی را تنها نوع ارتباط در سازمان بدانند. این کار ضمن اینکه مدیریت را از نظرات کارکنان بی بهره می‌کند موجب می‌شود که کارکنان تصور نمایند که در نظر مقام مدیریت فاقد نظرات سازنده و پیشنهادهای اصلاحی هستند. بنابراین باز گذاشتن مسیر ارتباط صعودی در سازمان کافی نیست بلکه باید به آن رسمیت داده و در تصمیمات سازمان از آنها استفاده کرد و بدین ترتیب می‌توان به کارکنان نشان داد که مدیران برای نظرات آنان اهمیت قائل هستند و عملأً از آنها بهره می‌گیرند.

۷- برای افزایش جاذبه اطلاعات در سازمان، مدیران باید از ارایه پیام‌ها و اطلاعات نامربوط جزیی و تکراری پرهیز نمایند. در غیر اینصورت اگر چه ظاهراً به معنای قرار دادن کارکنان در جریان همه امور سازمان است ولی در واقع موجب کاهش دقت کارکنان در پیام‌هایی است که مدیر می‌خواهد توجه کارکنان را بطور جدی جلب نماید، معلمان مثل تمام کارکنان سازمان‌های دیگر علاقه‌مند دریافت پیام‌هایی هستند که مستقیماً به کار و حرفة آنان مربوط می‌شود.

۸- در نظر داشتن آمادگی، علاقه و نیاز معلمان و دیگر کارکنان سازمان به اطلاعات و توجه به آنها در جریان ارتباطات نیز، موجب افزایش بازده و اثربخشی ارتباطات می‌گردد.

ارزشیابی آموزشی

ارزشیابی در آموزش و پرورش تعاریف متعددی دارد. این تفاوت‌ها بیشتر ناشی از میزان پیچیدگی یا انتزاعی بودن مفاهیم است. به طور کلی، ارزشیابی آموزشی به تلاش‌ها یا فعالیت‌هایی اطلاق می‌گردد که اثر بخشی دانش آموزان، پرسنل و برنامه‌ها را تعیین می‌کند. اما تعریفی که "کود بناخ" ارایه می‌دهد مفهوم ارزشیابی را بیشتر و واضح تر بیان می‌کند. او ارزشیابی را جمع آوری و بکارگیری اطلاعات در جهت اتخاذ تصمیم برای یک برنامه آموزشی

تعریف می کند . اما شاید بتوانیم یکی از جالبترین تعاریف ارزشیابی را در نوشه های "بی بای" ، رئیس اسبق سازمان بین المللی برنامه ریزی آموزشی وابسته به سازمان ملل متحد بیاییم که ارزشیابی را فراگرد جمع آوری و تفسیر منظم شواهدی که در نهایت به قضاوت ارزشی با توجه به اینکه به اقدام شخصی بیانجامد، می داند .

انواع ارزشیابی: "اسکریون" ، ارزشیابی ها را بر دو نوع ارزشیابی پایانی و تکوینی تقسیم می کند که در ذیل به اختصار به توضیح هر کدام می پردازیم .
ارزشیابی پایانی^۱ :

ارزشیابی های رسمی که امروزه در مدارس متداولند عمدتاً از این نوع ارزشیابی‌اند و شامل ارزشیابی آخر سال یا پایان دوره دانش آموزان ، برنامه یا روند آموزشی است . مهمترین نقص ارزشیابی پایانی ماهیت مقطعي بودن آن است و لذا قادر نیست اصلاحات یا تغییرات ضروری را در طول سال یا برنامه در جهت بهبودی و بهسازی فعالیت‌ها ایجاد کند.

ارزشیابی تکوینی^۲: در این نوع ارزشیابی ، اطلاعات به طور مداوم جمع آوری و مورد استفاده قرار می گیرد و نیاز به بازخوردهای فردی - محیطی دارد تا بتواند تصمیم‌گیری‌های لازم را در جهت افزایش اثربخشی برنامه‌ها یا فعالیت‌ها اتخاذ کند . برخلاف ارزشیابی پایانی که به قضاوت یک برنامه یا فعالیت تمام شده می پردازد ، ارزشیابی تکوینی کمتر به قضاوت و طبقه‌بندی توجه دارد و بیشتر به فراهم آوردن اطلاعات برای بهبود کار تأکید دارد .

"استافل بیم" در مورد ارزشیابی خود چهار نوع ارزشیابی را معرفی کرده است .

- (۱) ارزشیابی زمینه.
- (۲) ارزشیابی درونداد.
- (۳) ارزشیابی فرآیند.
- (۴) ارزشیابی برونداد.

ارزشیابی اثر بخشی برنامه‌ها و دروس آموزشی:

برنامه ریزان درسی معمولاً علاقه دارند که بوسیله ارزشیابی از اثر بخشی یک درس یا بخشی از برنامه آموزشی اطلاع حاصل نمایند . در اینجا به اختصار فرآیند ارزشیابی یک برنامه آموزشی

را بیان می‌کنیم. فرض می‌کنیم که برنامه ریزان درسی، اضافه نمودن یک واحد درسی در مورد محیط زیست در دیبرستان‌ها را تحت بررسی داشته باشند. طبیعی است که یکی از اهداف ارایه این درس ارتقاء درک دانش آموزان در ارتباط با محیط زیست (تعاریف، عناصر، منابع و ...) است. هدف دوم ممکن است ارتقای سطح آگاهی دانش آموزان در مورد محدودیت منابع معدنی و طبیعی (با توجه به رشد جمعیت) و چگونگی تخریب و نابودی محیط زیست باشد. هدف سوم می‌تواند انتقال یک نگرش مشخص به دانش آموزان در جهت تغییر یا اصلاح عادات آنها و تشویق دیگران بررسی شوند. سوالاتی از این قبیل که آیا نیاز واقعی به این درس وجود دارد؟ آیا با ارایه این درس، بخشی از مواد درسی یا دروس دیگر حذف یا کم می‌شوند؟ آیا به اندازه کافی معلمانی که توانایی تدریس این درس را داشته باشد در اختیار داریم؟

اگر نه، چگونه بایستی نیروی انسانی مورد نیاز را تامین کرد؟ آیا منابع کافی و مناسب در دسترس است؟ و سوالاتی از این قبیل بایستی پاسخ داده شوند و فقط در صورت پاسخگویی رضایت‌بخش به این سوالات است که بایستی تصمیم مبنی بر ارایه درس جدید اتخاذ گردد.

عنصر دوم در فرآیند ارزشیابی شواهد است. در اینجا حداقل بایستی برخی از دانش و نگرش را که جزء اهداف برنامه هستند به طور مشخص تری بیان کرد. پس از آن بایستی برای معلم این امکان فراهم شود تا آزمون مناسبی که شامل سوالاتی با جواب‌های کوتاه یا تشریحی و تحلیلی برای ارزشیابی یادگیری دانش آموزان در دروس جدید است طراحی کند. معلم ممکن است امتحانی در اوایل ترم و امتحان دیگری را در انتهای ترم مناسب تشخیص دهد. نتایج امتحان اول می‌تواند نقاط ضعف و درک دانش آموزان را نشان دهد و این نقاط ضعف سپس می‌توانند در کلاس درس بیشتر مورد توجه و تاکید قرار گیرند. برای ارزشیابی نگرش دانش آموزان نسبت به درس جدید، شواهد مفیدی را می‌توان از طریق مشاهده، بحث در کلاس درس، گزارش کتبی دانش آموزان و یا در گفتگو با والدین آنها بدست آورد. با در اختیار داشتن شواهد در آزمون (نتایج امتحانات)، گزارش کتبی و ... ارزشیابی‌ها می‌توانند به عنصر سوم فرآیند ارزشیابی یعنی تفسیر بپردازند. فرض کنیم نیمی از دانش آموزان درکی که از آموزش این درس انتظار می‌رفت بدست نیاورده اند و نگرش آنها در مورد محیط زیست تغییر محسوسی نیافته است. این نتایج سوالاتی را بر می‌انگیزد: آیا اهداف واقعگرایانه است؟ آیا شواهد پیشرفت دانش آموزان از روایی قابل قبول برخوردار است؟

آیا منابع درسی به اندازه کافی وجود دارد؟ آیا روش تدریس مناسب است؟ آیا معلمین نگرش مثبتی نسبت به موضوع دارند؟ این گونه بازخوردها از سوی معلمین می‌توانند برنامه ریزان درسی را جهت بازنگری مجدد به اهداف محتوی، منابع و ... درس جدید، رفع نقایص و ایجاد اصلاحات ضروری یاری نمایند. لازم به یادآوری است که این چرخه بازخورد، بازنگری و اصلاح از ضروریات اساسی در بهبود و اثربخشی برنامه‌های درسی محسوب می‌گردد. (شیرازی، ۱۳۷۷، ص ۲۳۵)

آموزش در دانشکده دارایی ارتش جمهوری اسلامی ایران

به منظور تحلیل و بررسی اثربخشی دوره‌های آموزشی در آجا، طی تحقیقی که به عنوان بررسی موردی در دانشکده دارایی آجا به انجام رسید، سوالات اساسی ذیل مورد بررسی قرار گرفتند:

- ۱- آیا دروس تخصصی که در دانشکده دارایی ارایه می‌شود جوابگوی نیاز افسران فارغ التحصیل دوره مقدماتی و عالی رسته دارایی می‌باشد؟
- ۲- آیا دروس عمومی که توسط دانشکده دارایی ارایه می‌شود مرتفع کننده نیازهای مدیریتی افسران فارغ التحصیل دوره مقدماتی و عالی رسته دارایی می‌باشد؟
- ۳- آیا دروس ستادی ارایه شده توسط دانشکده دارائی جوابگوی نیاز افسران فارغ التحصیل دوره مقدماتی و عالی دارایی می‌باشد؟
- ۴- چه تغییراتی در عناوین و تعداد واحدهای آموزشی سبب تزدیکتر شدن آموزش دانشکده دارائی به اهداف خود می‌گردد؟

جامعه آماری و روش نمونه گیری:

کلیه فارغ التحصیلان دوره عالی و مقدماتی رسته دارایی که دارای سوابق تحصیلی در دایره آزمایشات مد طرح و برنامه مدیریت آموزش دانشکده دارایی بوده اند، به عنوان اعضای جامعه مورد بررسی در نظر گرفته شدند. با توجه به در دسترس بودن لیست اسامی این فارغ التحصیلان، روش نمونه گیری مورد استفاده در این تحقیق نمونه گیری تصادفی طبقاتی متناسب است. تعداد ۹۱ نفر به عنوان نمونه از این فارغ التحصیلان انتخاب گردید.

روش‌های جمع آوری اطلاعات:

جهت جمع آوری اطلاعات درباره عناوین آموزشی که برای دوره‌های اول تا هشتم

دانشجویان دانشکده دارایی برگزار شده است و همچنین اساسنامه دانشکده دارایی و دستورالعمل‌های معاونت آموزشی نزاجا در رابطه با عناوین آموزشی و تعداد واحدهای مجاز دوره‌های عالی و مقدماتی دارایی از روش مطالعه کتابخانه ای استفاده گردید. ضمناً جهت تعیین نیازمندی مشاغل به آموزش‌هایی که در دانشکده دارایی نزاجا بایستی به مورد اجرا گذارده شود از ابزار اندازه گیری پرسشنامه بهره جسته شد.

نتیجه گیری و بحث:

الف- این تحقیق نشان داد که گذشت زمان و تغییر و تحولات اجتناب ناپذیر آن همواره تجدید نظر و مرور بر روی عناوین آموزشی ، مواد مورد تدریس ، برنامه های آموزشی و مدارک ، کتب و شیوه‌های آموزشی و آزمایش ، روش‌ها و قوانین و مقررات را لازم الاجرا می‌نماید که مسئولین و متولیان امر آموزش در دانشکده دارایی نزاجا می‌بایستی هیچگاه این نکته را از ذهن دور ندارند.

ب- تنها عامل مهم و موثر برای نشان دادن کیفیت و کمیت متون آموزشی و در راستای رفع نیازهای شغلی و انجام وظیفه پرسنلی ، فارغ التحصیلان دوره عالی و مقدماتی رسته دارایی می باشد که باز خورد آموزش بایستی از آنان حاصل گردد.

ج- این تصور نادرست که وضعيت آموزش در حال حاضر در بهترین شرایط خود می‌باشد امری اغواکننده است و بایستی این قضاوت را به عهده مصرف کنندگان آموزش‌ها که همان یگان‌ها و سازمان‌ها و فارغ التحصیلان است واگذار نمود.

د- در نهایت نتیجه این تحقیق نشان می‌دهد که :

۱- چهار درس تخصصی از مجموعه عناوین آموزش تخصصی در دوره عالی و سه درس تخصصی از مجموعه عناوین آموزش تخصصی دوره مقدماتی به شرح ذیل برای فارغ التحصیلان رسته دارایی بیشتر مورد نیاز است.

❖ حسابداری نظامی با ۱۶۸ امتیاز ، حسابداری مالی با ۷۲ امتیاز ، بودجه و کد مالی، مبانی حسابرسی هر کدام با ۵۶ امتیاز برای دوره عالی.

❖ حسابداری نظامی ۹۶ امتیاز ، بودجه و کد مالی ۷۰ امتیاز ، تنظیم و ممیزی اسناد مالی تدارکاتی ۳۵ امتیاز برای دوره مقدماتی .

۲- چهار عنوان درس عمومی و مشترک از عناوین آموزش عمومی برای دوره عالی به شرح ذیل بیشترین کمک را به فارغ التحصیلان رسته دارایی می‌نماید.

❖ رکن ۴ با ۱۲۰ امتیاز، رکن ۱ با ۶۰ امتیاز، رکن ۲ و نقشه خوانی و رکن ۳ با ۱۰ امتیاز.

- ❖ کلیه عنایون آموزش‌های عمومی و مشترک برای دوره مقدماتی ضروری محسوب می‌گردد.
- ۲- کلیه عنایون درسی تخصصی غیر ضروری مشخص گردید که عنوان حسابداری مالیاتی با ۲۸ امتیاز برای دوره عالی رسته‌ای غیر ضروری تشخیص داده شده و در دوره مقدماتی، درس غیر ضروری دیده نشده است.
- ۳- در بررسی عنایون دروس عمومی و مشترک غیر ضروری برای دوره عالی این دروس مشخص شد. عنایون دروس عمومی و مشترک دوره مقدماتی که غیر ضروری شناخته شده‌اند عبارتند از : نقشه‌خوانی با ۷۲ امتیاز ، ارکان ستاد با ۶۰ امتیاز .
- ۴- نظر فارغ التحصیلان در رابطه با دروسی که مورد نیاز بوده و در حال حاضر در دانشکده دارایی تدریس می‌شود به شرح ذیل است :
- ❖ تنظیم و ممیزی اسناد مالی تدارکاتی با ۳۰ امتیاز ، حقوق و مزايا با ۳۰ امتیاز و آشنایی با تغییرات حقوقی با ۱۵ امتیاز جهت دوره عالی دارایی .
- ❖ نظر فارغ التحصیلان دوره مقدماتی با دروسی که مورد نیاز بوده و فعلاً تدریس نمی‌شود عبارتند از:
- حسابداری بازرگانی با ۲۱ امتیاز .
 - حقوق تجارت با ۲۱ امتیاز .
- ۵- نظر فارغ التحصیلان در رابطه با افزایش بعضی از دروس در دوره عالی عبارتند از :
- کار عملی در دارایی نمونه و کنترولر نمونه هر کدام یک واحد با ۲۹ و ۱۸ امتیاز و نظر دانشجویان دوره مقدماتی حاکی از یک واحد افزایش درس حسابداری نظامی می‌باشد.
- ۶- نظر فارغ التحصیلان در رابطه با کاهش بعضی از دروس در دوره عالی عبارتند از:
- قانون استخدام نیروهای مسلح و ارکان ستاد هر کدام ۱ واحد با ۱۸ امتیاز و نظر دانشجویان دوره مقدماتی حاکی از کاهش دروس نقشه‌خوانی و ارکان ستاد می‌باشد.
- ۷- در خاتمه دانشجویان دوره عالی نظر به حذف کامل درس نقشه‌خوانی در این مقطع را با ۸۱ امتیاز داده اند .

منابع :

- سجادی ، علی رضا . روش تحقیق در علوم اجتماعی. نشر : دانشگاه تهران . ۱۳۷۸ .
- سید عباس زاده ، میر محمد . عملیات مدیریت . نشر: دانشگاه تهران . ۱۳۷۹ .
- شکوهی، غلامحسین. تعلیم و تربیت و مراحل آن. نشر: مرکز آموزش مدیریت دولتی . ۱۳۸۱ .
- شیرازی ، علی . مدیریت آموزش . نشر : مرکز آموزش مدیریت دولتی . ۱۳۷۷ .
- میرکمالی ، سید محمد رهبری و مدیریت آموزش . موسسه فرهنگی نشر و رامین . ۱۳۷۸ .

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پortal جامع علوم انسانی